

Resolució 716/2023, de 3 d'agost**Número d'expedient de la Reclamació:** 604/2023**Administració reclamada:** Institut Català de Salut (ICS)**Informació reclamada:** Actes de seguiment de la Comissió de Seguiment del II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Clarament la informació sol·licitada i reclamada és informació pública d'acord amb allò que estableix l'article 2.b LTAIPBG. D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació. En aquest cas, l'ICS no invoca cap límit en quan a la protecció de les dades. De fet d'acord amb l'article 10 del Reglament de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat de l'Institut Català de la Salut, les seves actes no són secretes. La controvèrsia no és el contingut de la informació que es pretén lliurar sinó el format i forma de lliurament (CD i presencial), i per tant, la persona reclamant considera que no se li ha lliurat la informació sol·licitada. L'argument esgrimit per l'ICS a aquesta qüestió és el pes i raons de seguretat informàtica. Pel que fa al pes, no s'ha acreditat el pes dels arxius PDF. I en segon terme, i pel que fa a la seguretat informàtica, anomenada també ciberseguretat ens remetem a la definició del glossari de l'Esquema Nacional de Seguretat, aprovat pel Reial Decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguridad. Certament, i amb l'objectiu d'evitar intrusions fraudulentament, les administracions públiques es doten de sistemes per garantir la fiabilitat dels accessos. I forçosament ens hem de referir al Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital que té per objecte "1. determinar els instruments organitzatius per a l'ús de solucions de tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) corporatives per assolir la normalització tècnica, l'estandardització i el disseny dels elements i dels procediments dels serveis i de les plataformes digitals, i homogeneïtzar els serveis i els processos implicats en el desenvolupament de la posada en funcionament dels serveis digitals" i s'aplica, també, a l'ICS d'acord amb l'article 2.b quan es refereix a "als organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de l'Administració de la Generalitat". Pel que fa a les comunicacions i notificacions electròniques s'estableix el sistema de compareixença de les persones a la Seu electrònica, però també es poden habilitar altres eines, com la previsió de serveis digitals per a les relacions dels empleats públics amb l'Administració de la Generalitat. Malgrat la persona reclamant en la seva SAIP no va referir-se a la seva condició d'empleat públic ni de "representant d'una organització sindical amb representació a l'ICS, si que ho fa l'administració reclamada en el fonament jurídic 3 de la resolució quan diu "si bé la persona sol·licitant no actua en aquesta SAIP en nom i representació de cap sindicat, és notòria la seva condició de representant d'una organització sindical amb representació a l'ICS".

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Institut Català de la Salut. Recursos humans. Actes. Comissions de seguiment. Relacions sindicals. Suports. Lliurament. Sense límits. Reclamació contra estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 26 de juny de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 604 /2023, presentada per la persona reclamant contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant indica que no se li ha lliurat la informació i argumenta la Reclamació perquè tot i que l'ICS ha estimat la SAIP, entén que el format de lliurament (presencial i CD) no queda justificat ja que "hi han eines que la Generalitat posa a disposició de tot el seu personal perquè la informació se'm pugui facilitar per mitjans electrònics (One Drive, de Microsoft 365) superant qüestions de pes o mida dels documents i amb absoluta garantia de la seguretat".

2. El 16 de maig de 2023 la persona reclamant, en qualitat de persona física presenta a l'ICS una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) demanant: "còpia de totes les actes de seguiment de la Comissió de Seguiment del II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut, atès que com a instrument fonamental i primordial per analitzar i per avaluar l'aplicació de l'Acord i harmonitzar les interpretacions i la casuística que puguin sorgir en el seu desenvolupament." i indica que el motiu de la seva sol·licitud és per preparar adequadament un tema de les oposicions de la categoria de Tècnic/a superior de la funció administrativa a les fases d'oposició del procés d'estabilització i del procés ordinari.
3. El 20 de juny de 2023 l'ICS estima la SAIP i per resolució de la Direcció Gerència s'acorda "**ESTIMAR** la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada XXXXX en data 16 de maig de 2023 lliurant-li la informació sol·licitada consistent en totes les Actes de la Comissió de Seguiment del II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut, en format PDF, atesa la preferència expressada per la persona sol·licitant" i ordena a l'àrea corresponent que un termini de 30 dies hàbils posi a disposició de la persona sol·licitant la informació d'acord amb el que es diu en el fonament jurídic 4 de la resolució: "pel seu pes i per raons de seguretat informàtica, no podrà ser objecte de lliurament mitjançant notificació electrònica o telemàtica, sinó que haurà de ser lliurada en un suport digital (CD) que l'ICS facilitarà presencialment a la persona sol·licitant". I segueix "per a fer efectiu el lliurament, l'òrgan responsable de lliurar

l'arxiu informàtic citarà prèviament a la persona sol·licitant perquè acudeixi a les dependències de l'ICS a recollir el suport que contindrà la còpia de l'arxiu o arxius de les

4. El 5 de juliol la GAIP comunica a l'ICS la Reclamació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 7 de juliol de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 21 de juliol de 2023 la GAIP rep l'expedient i l'informe enviat per l'ICS que en síntesi, considera que:
 - 6.1 La resolució d'estimació a la SAIP, referida també en l'antecedent 3, posava a disposició la informació pública sol·licitada en un arxiu PDF a lliurar presencialment a la persona reclamant, en el termini de 30 dies, en un suport físic justificant que no podia ser objecte de lliurament mitjançant notificació electrònica o telemàtica pel seu pes i per raons de seguretat informàtica. Pel que fa a les raons de seguretat informàtica l'informe afegeix respecte a la resolució: "evitar la intrusió de programari espia, virus, *malware* o *trojans* en el sistema informàtic corporatiu".
 - 6.2 Aquesta resolució va ser posada a disposició de la persona sol·licitant el dia 20 de juny de 2023 i va ser acceptada el 22 de juny. En aquesta mateixa data la resolució va ser comunicada a la Unitat de Processos d'Organització i Gestió perquè l'executés.
 - 6.3 El 21 de maig de 2023 [aquesta Comissió entén que volen dir 21 de juny] la Unitat posa a disposició de la persona reclamant en suport digital (CD) la informació objecte de la SAIP a la seu del Centre Corporatiu de l'ICS, fent esment a l'horari d'atenció en què podria ser atès. Aquesta tramesa va ser acceptada el 22 de juny sense que "en cap moment s'hagi presentat personalment o mitjançant una altra persona en el seu nom per fer efectiu el lliurament".
 - 6.4 El 23 de juny de 2023, "la persona recurrent va enviar un correu electrònic al Cap de la Unitat d'Informació de l'ICS, amb còpia a diferents caps de l'ICS (segons consta a l'Expedient Administratiu aportat com a annex a aquest informe), demanant un suport de

lliurament de la informació diferent a l'establert en la part dispositiva de la resolució del Director gerent de l'ICS, mitjançant alguna de les solucions corporatives Microsoft 365 de la Generalitat, a través del correu electrònic o bé posant-les a la seva disposició amb un enllaç al núvol mitjançant *One Drive*, manifestant que aquests mitjans són més ràpids, senzills i accessibles per totes les parts i estalvien *desplaçaments innecessaris* i la utilització de suports digitals com els CD. Aquest correu electrònic va ser reenviat el 26 de juny de 2023 a la bústia de transparència de l'ICS”.

- 6.5 L'ICS considera que hi ha “manca de fonamentació de la reclamació 604/2023: lliurament de la informació en el format demanat en la SAIP, i en un suport físic en atenció al seu volum i per motius de seguretat informàtica” perquè s’ha resolt estimant la sol·licitud d’accés si bé “pel seu pes i per raons de seguretat informàtica, no podria ser objecte de lliurament mitjançant notificació electrònica o telemàtica (e-notum), sinó que hauria de ser lliurada en un suport digital (CD) que l'ICS facilitaria presencialment a la persona sol·licitant” i “aquesta cita i el lliurament efectiu de la informació no s’ha produït per voluntat exclusiva de la persona reclamant”.
- 6.6 En quant a les raons referides per part de la persona reclamant en aquesta Reclamació i que s’han indicat en l’apartat 1, l’ICS considera que la SAIP no s’ha formulat “en la seva la condició d’empleat públic o de personal estatutari de l’ICS, sinó que demana l’exercici d’un dret d’accés a la informació pública que l’article 18.1 LTAIPBG reconeix a qualsevol persona, física o jurídica, i que tant aquesta norma legal com el Decret 76/2020 que la desenvolupa preveu quin és el procediment per demanar, tramitar i concedir (o no) l’accés a la informació pública als ciutadans que ho demanen a l’empara de dita llei. En aquest context, la persona recurrent no pot actuar com a ciutadà per demanar accés a la informació i, després, pretendre actuar en la seva condició d’empleat públic, segons els seus interessos personals, per tal que l’Administració posi a la seva disposició la informació en el format sol·licitat a través dels mitjans o suports que l’ICS fa servir habitualment per comunicar-se amb els seus professionals, mètode que potser la persona reclamant troba més còmode per tal de no haver de desplaçar-se fins l’adreça facilitada a l’efecte, fora del municipi que va fer constar com a adreça a efectes de notificacions en el formulari de SAIP, però que no permet tenir constància de la recepció efectiva de la informació lliurada en compliment de la resolució combatuda, en el si del procediment iniciat mitjançant la SAIP de 16 de maig de 2023”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada, el format de l'accés i lliurament

La informació sol·licitada i reclamada són actes de seguiment de la Comissió de Seguiment del II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat i, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB, és sense dubte informació pública, ja que d'acord amb aquest precepte té aquesta consideració "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació. En aquest cas, l'ICS no invoca cap límit en quan a la protecció de les dades. De fet, en el fonament jurídic 3 de la resolució refereix que d'acord amb "l'article 10 del Reglament de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat de l'Institut Català de la Salut, aprovat el 29 d'abril de 1991, les seves actes no són secretes". I afegeix que les actes es lliuren als membres de la Comissió de Seguiment i als representants sindicals no signants de l'Acord si les demanen.

Cal referir també que l'article 18.2 LTAIPBG estableix que "l'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació a cap norma". Tot i així, la persona reclamant motiva la seva SAIP.

Així doncs, el motiu de controvèrsia no és el contingut de la informació que es pretén lliurar sinó el format i forma de lliurament (CD i presencial), i per tant, la persona reclamant considera que no se li ha lliurat la informació sol·licitada contra la resolució d'estimació.

L'argument esgrimit per l'ICS a aquesta qüestió és el pes i raons de seguretat informàtica. Pel que fa al pes, no es dona cap informació més enllà que són 57 arxius en pdf; i pel que fa a la seguretat informàtica es motiva en l'informe de la següent manera: "evitar la intrusió de programari espia, virus, *malware* o *trojans* en el sistema informàtic corporatiu".

Costa veure a aquesta Comissió l'existència d'aquests límits. Primerament, no s'ha acreditat el pes dels arxius PDF. I en segon terme, i pel que fa a la seguretat informàtica, anomenada també ciberseguretat ens remetem a la definició del glossari de l'Esquema Nacional de Seguretat, aprovat pel Reial Decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguridad que diu: "Ciberseguridad (seguridad de los sistemas de información): la capacidad de las redes y sistemas de información de resistir, con un nivel determinado de fiabilidad, toda acción que comprometa la disponibilidad, autenticidad, integridad o confidencialidad de los datos almacenados, transmitidos o tratados, o los servicios correspondientes ofrecidos por tales redes y sistemas de información o accesibles a través de ellos".

Certament, i amb l'objectiu d'evitar intrusions fraudulentes, les administracions públiques es doten de sistemes per garantir la fiabilitat dels accessos. I forçosament ens hem de referir al Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital que té per objecte "1. determinar els instruments organitzatius per a l'ús de solucions de tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) corporatives per assolir la normalització tècnica, l'estandardització i el disseny dels elements i dels procediments dels serveis i de les plataformes digitals, i homogeneïtzar els serveis i els processos implicats en el desenvolupament de la posada en funcionament dels serveis digitals" i s'aplica, també, a l'ICS d'acord amb l'article 2.b quan es refereix a "als organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents de l'Administració de la Generalitat".

Dit Decret estableix que els subjectes obligats de compliment (entre els quals hi ha l'ICS) "impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés" (article 19.1).

Pel que fa a les comunicacions i notificacions electròniques (secció quarta) s'estableix el sistema de compareixença de les persones a la Seu electrònica (article 74), això és, l'accés de la persona interessada, o del seu representant degudament identificat, al contingut de l'actuació administrativa corresponent, per mitjà de la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o d'altres seus electròniques creades a l'efecte. Igualment, es pot habilitar altres eines per practicar les comunicacions electròniques que permetin la certificació de l'actuació realitzada quan no sigui preceptiva l'evidència d'accés o rebuig de la persona (article 75) i es preveuen altres sistemes de comunicació digital com el correu electrònic, les bústies corporatives per a les comunicacions per a les quals no calgui registre electrònic d'entrada i sortida (article 78.2). En darrer terme, destaca la previsió de serveis digitals per a les relacions dels empleats públics amb l'Administració de la Generalitat com preveu l'article 84. I en aquest punt, cal que fer una consideració.

Certament, com al·lega l'ICS en seu informe (vegeu antecedent 6.6), la persona reclamant en la seva SAIP no va referir-se a la seva condició d'empleat públic ni de "representant d'una organització sindical amb representació a l'ICS", i per tant, considera que no pot utilitzar aquesta "condició d'empleat públic segons els seus interessos personals" per demanar "que l'Administració posi a la seva disposició la informació en el format sol·licitat a través dels mitjans o suports que l'ICS fa servir habitualment per comunicar-se amb els seus professionals".

Doncs bé, cal recordar a l'ICS que el fonament jurídic 3 de la resolució d'estimació apel·la a aquesta condició quan diu "si bé la persona sol·licitant no actua en aquesta SAIP en nom i representació de cap sindicat, és notòria la seva condició de representant d'una organització sindical amb representació a l'ICS".

Així doncs, tots aquests elements només fan que emfasitzar que, pel que fa al lliurament, l'ICS pot posar a disposició de la persona reclamant la informació pública a través de qualsevol de les solucions corporatives d'ús habitual (Microsoft 365 de la Generalitat, enllaç protegit amb clau d'accés al núvol) com el mateix reclamant expressa en la Reclamació amb majors garanties de protecció que un CD i sense límits pel que fa al pes (no acreditat), com a sistema complementari a la notificació, que ha de posar a disposició a través del sistema descrit per acreditar degudament la recepció o rebuig de la mateixa. De fet, aquesta Comissió ha pogut constatar en altres reclamacions l'ús d'aquest sistema per permetre l'accés amb garanties a la ciutadania per part de departaments de la Generalitat de Catalunya.

En darrer terme, la Taula d'avaluació i accés documental (TAAD 1006, publicada al DOGC 8667) referida a la negociació col·lectiva de les condicions de treball dels empleats públics, preveu un règim d'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler perquè pugui contenir dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració. Ocasionalment poden contenir dades personals de categories especials de l'art. 9.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016. I pel que fa a la disposició, preveu la conservació permanent de les actes.

Per tot el que s'ha referit, és procedent reconèixer i emparar el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant a obtenir la informació sol·licitada a través d'algun dels sistemes de lliurament previstos pel Decret 76/2020.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un

sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es

consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del El Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu perfectament classificat que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 d'agost de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 604/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Institut Català de la Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Institut Català de la Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 604/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.